

Odbiorcy mają prawo dokonywania przedruków, przeróbek i autoryzowania materiałów nawet bez podania źródła.

Narodowa Informacja

Prasowa

NIP

WARSZAWA I

BAK

BIULETYN ANTY KOMUNISTYCZNY

Wychodzi raz na tydzień

ul. Nowy Świat 23/25 m.15

tel. 309-74 Konto PKO 1239

Rok II.

Warszawa, dn. 19 marca 1937r.

Nr. 13

Wiadomości z ZSRR.

CHULIGANSTWO W SOWIECKICH FABRYKACH.

Stalino, 19. III. BAK. - "Prawda" donosi: W czasie nocnej pracy w dn. 31. XII. sekretarz Pietrowskiego Rejonowego Komitetu Komunistycznej Partii b. Ukrainy m. Stalina tow. E. I. Ałfierow pobił i poranił robotnika Matiuszenko, pracującego od 1922r. w szybie Nr. 3-18. Stało się to w następujących okolicznościach. Podchmielony Ałfierow, mijając idących przed nim robotnika Matiuszenko i komunistę Oninina, potrącił Matiuszenkę. Gdy ten zaprotestował, Ałfierow dobył rewolweru i począł nim bić robotnika po głowie, zadając mu trzy rany. Pierwszy sekretarz rejonowego Komitetu, tow. Obruczenko "naruszając Stalinowską Konstytucję", wtrącił się do śledztwa i zabrawszy w dn. 1 stycznia - od naczelnika rejonowej milicji, Andrejewa - materiały dochodzenia, przetrzymał je do tej pory prawdopodobnie w celu zatuszowania sprawy. - Materiały wypłynęły dopiero wtedy gdy sprawą zainteresowała się prokuratura okręgowa. O niesłychanym chuligaństwie Ałfierowa mówią głośno robotnicy wszystkich szymbów okręgu. Najbardziej oburzającym jest to, że Ałfierow w dalszym ciągu pracuje, jako sekretarz rejonowego Komitetu, a nawet podobno ma otrzymać order.

SOWIETY NIE PŁACA PENSJI W KOŁCHOZACH.

Iwanowo, 19. III. BAK. - "Izwestia" publikują telefon własnego korespondenta: W wielu swochozach okręgu Iwanowo wytworzyły się ogromne zaległości z powodu niewypłaconych zarobków. W chwili obecnej stanowią one 400.000 rubli. Pracownicy sowchozów "Gigant", "Bolszewik" i "XVII Zjazd Partii" nie otrzymują zarobków już od 6 miesięcy. Jak się to stało, nikt nie wie; dość że obecnie, zamiast natychmiastowej wypłaty zarobków i pociągnięcia winowajców tej zwłoki do odpowiedzialności - prowadzona jest ożywiona korespondencja. Co sądzi o tym Ludowy Komisarjat Sowchozów? Wstrzymujemy się od jakichkolwiek komentarzy.

KRADZIEŻE W SZKOŁACH.

Moskwa, 19. III. BAK. - "Izwestia" publikują następującą wiadomość: "Gdy w dniu 2 listopada wieczorem grupa uczniów szkoły średniej Nr. 344 /Moskwa, Nowy-Kiroczny Zaułek 4/ udała się po lekcjach do szatni - nie znaleziono tam ani okryć, ani szatniarzy; ci ostatni zbiegli skradłszy 14 palt. Szatniarze, J. Akimow i M. Wasiljew byli zaangażowani przed dwoma miesiącami, przyczym nie sprawdzono żadnych ich dokumentów.

NAUCZYCIELSTWO SOWIECKIE BEZ PENSJI

Kursk, 19.III./BAK/. - Specjalny wysłannik "Prawdy" donosi: We wszystkich prawie rejonach tutejszego Okręgu Szkolnego przetrzymuje się należne do wypłaty pensje nauczycielskie. Zaległość osiągnęła kolosalną sumę 2.900.000.- rubli /1/; w wielu rejonach nie wypłacono jeszcze pensji za wrzesień /II/, zaś w 45 rejonach - również i za sierpień. Okręgowy Komitet Wykonawczy i Wydział Finansowy ograniczają się do wysyłania "groźnych" upomnień Rejonowym Komitetom Wykonawczym i Rejonowym Oddziałom Finansowym. Żaden z winowajców zatrzymywania pensji nauczycielskich nie został oddany pod sąd.

Nauczycielstwo głośno szemrze, że takiego rodzaju postępowanie dawno już zostałoby ukrucone w którymś z krajów kapitalistycznych.

JAK OSZCZĘDZA SOWIECKI OBYWATEL?

Mińsk, 19.III./BAK/"Ekonomiczeskaja Żiźń" opisuje fakty ilustrujące "warunki" oszczędzania w Sowietckiej Republice Białoruskiej. Naprzykład dla podjęcia oszczędności, wkładca jest zmuszony przychodzić po 6 - 7 razy. Bez wiedzy oszczędzającego, kierownicy oddziałów pocztowej kasy oszczędności administrują wkładami i samowolnie dokonywują odpowiednich odpisów. Pozatem pieniądze używane są dla celów urzędowych i wówczas oczywiście nie ma mowy o podjęciu choćby drobnej sumy; i to pomimo, że gwarantowana jest natychmiastowa płatność.

W niektórych kasach ogłoszono, że wypłaty dokonywane są tylko po południu, a następnego dnia zgłaszają się klienci po swe oszczędności, dowiadują się o przeniesieniu wypłat na ... godziny ranne. Na poczcie we wsi Timkowiczach wogóle zniesiono okienka wypłat oszczędnościowych, ale ogólne okienka do wpłat - są nadal czynne i "czekają na naiwnych obywateli". Kierownik zapewnia właścicieli książeczek, że wobec planów przebudowy poczty już w szybkim czasie będą mogli dysponować swymi wkładami.

"Jak to się dzieje - pyta właściciel książeczki oszczędności, towarzysz Perelman - że Konstytucja Stalinowska została uchwalona, a szubrawcy nadal są w ZSRR"?

MALWERSACJE W SOWIECKIM KOMISARIACIE OŚWIATY W MOSKWIE

Moskwa, 19.III./BAK/"Ekonomiczeskaja Żiźń" donosi, że w Oddziale Turkmeńskim Ludowego Komisariatu Oświaty wykryto duże malwersacje. Kierownik Oddziału Bajmuratow i Generalny Buchalter Timoszenko tylko w ciągu ubiegłego miesiąca potrafili zdefraudować 39.000 rubli. Suma ta całkowicie poszła na "reprezentacyjne bankiety". Pozatem dalsze 14.000 rubli poszły na pensje dla nadetatowych urzędników, zajętych w Oddziale wyłącznie organizacją ... bankietów. Malwersacje zdarzają się wszędzie, ale w Sowietach miało ich nie być. Masy są przecież pozbawione wszystkiego w imię tej poprawy, która nie nadchodzi.

TRAGICZNE WARUNKI PRACY SOWIECKIEGO ROBOTNIKA

Oficjalny organ sowieckiego przemysłu lekkiego, gazeta "Liohkaja Promyszlemost" zamieszcza list niejakiego J. Beltowa, który pod postacią krytyki "trockistowskich sabotażystów", zawiera jedno wielkie oskarżenie warunków pracy robotnika sowieckiego.

Autor opisuje stosunki w wielkim Leninabadzkim Kombinacie Jedwabniczym im. Baumana.

Z listu dowiadujemy się, że ten wielki koncern z miesiąca na miesiąc nie spełnia nakreślonego planem minimum, dając pozatem małowartościową produkcję. Np. przędzy jedwabnej pierwszych trzech gatunków produkuje się zaledwie 9%; pozostała zaś przędza nie przedstawia niemal żadnej wartości.

Od sierpnia ubiegłego roku ruch stachanowski zaczął się gwałtownie zmniejszać i obecnie jest zaledwie 115 stachanowców, to znaczy 3% ogólnej liczby zatrudnionych.

Stan ten wynika wskutek strasznych warunków pracy. Zniesiono akordowe zarobki, ale pozostawiono wszelkie akordowe normy wyników.

W lipcu i sierpniu u.r. zarobki niektórych robotników wzrosły, a to wskutek osiągnięcia norm stachanowskich. Celem jednak "unormowania" zarobków, normalizatorzy Tanitrow i Bulimowicz wraz z zarządzającą działu jedwabniczego - Zołkinową, odręcznie i samowolnie sklecieli nowe granice zarobków i produkcji. Wprowadzono je w życie - za zgodą Dyrektora Kombinatu Drozdowa - już w dniu 15 sierpnia. Nowe normy praktycznie przekreślały opłacalność akordowej pracy. Zastosowano szkodliwe równanie w dół. Normy są wprost nieosiągalne, tak że w istocie wprowadzono zniżkę płac. Na przykład pracownica dniówkowa, aby zarobić dziennie 5,30 rub. /1 1/2 kg. chleba czarnego !!/ musi w ciągu jednej zmiany wykonać 350 jednostek. Wiązałkowa przy wiązaniu do 290 motków otrzymuje 3,70 rub. /1/ dziennie. Normy te są jednak w praktyce sowieckiej nieosiągalne, tak że faktyczny zarobek dzienny znacznie spada.

Tą drogą "zrównania" kierownicy Kombinatu, zmuszając do stachanowskich wyników, równocześnie pozbawili robotników korzyści, które możnaby było osiągnąć dzięki rekordowym osiągnięciom.

Wyżej wspomniane zarządzenie anulowało niewypłacone przedtem celowo zarobki stachanowców z okresu poprzedniego.

Podane przykłady nie wymagają komentarzy. Np. dniówkowa Łapajewa w pierwszej połowie sierpnia zarobiła 183 ruble, zaś w drugiej - 73 ! Najlepszą pracownicę-stachanówkę, towarzyszkę Utkinę, systematycznym prześladowaniem wpędzono w ciężką chorobę nerwową.

Specjalnie dla niej ustanowiono "indywidualną możliwą technicznie normę pracy" obliczoną na "100-u procentowe wykorzystanie maszyn."

Po wyznaczeniu takiej normy, kierownik techniczny Załkind i mechanik Cejtlin przestali doglądać maszyn. Postoje maszyn wyniosły 30% czasu pracy.

Zrozumiałe, że w takich warunkach Utkina nie wypełniła "indywidualnej" normy; zarobki zaś pozostałych robotników spadły do jednej trzeciej. Dopiero naskutek interwencji władz partyjnych zniesiono "indywidualną normę" Utkinej. Cóż, kiedy pociągnęło to za sobą prześladowania.

"Sabotażyści" chwycili się oszerstw /kierownictwo fabryki!!!/, po-
sądzając Utkinę o kradzież przedzy. Później Dyrektor Kombinatoru Drozdów
oskarżył Utkinę, że używa nie swego nazwiska i jest aferzystką itp.
Wszystko to jednak okazało się oszczerstwem i Utkina została zreha-
bilitowana. Ale dobrana dyrekcja, mimo żądań pisma "Stachanowiec"
i gazety "Komunista Tadżikistanu" nie ponieśli żadnych konsekwencji.
Pracując w atmosferze oszustw na szkodę proletariatu, szykan i cięż-
kich warunków - robotnicy kombinatu czekają na sprawiedliwość.
Cóż - my wątpimy, czy się jej doczekają. /BAK/

Z DZIEJÓW REWOLUCJI BOLSZEWICKIEJ NA WĘGRZECH.

Przestroga dla Polski

Kto z nas nie słyszał nazwiska Beli Kuna, nazwiska, które na Węgrzech
wywołuje dreszcz zgrozy i echo strasznych, krwawych dni rewolucji. Nie
wszyscy jednak wiedzą, że prawdziwe nazwisko tego kata Węgier brzmi:
Kohn! A mało kto zna chociażby pobieżnie życiorys człowieka, który tak
tragicznie zapisał się w dziejach narodu węgierskiego.

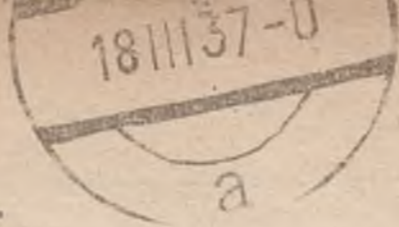
Bela Kun vel Kohn w 1905 roku opuścił uniwersytet w Koloszwari i poś-
więcił się początkowo karierze dziennikarskiej. Pracował w piśmie
"Or", później w charakterze reportera w "Szabatsag" i w "Budapesti Na-
po". Niedługo jednak trwała karjera dziennikarska przyszłego dyktato-
ra proletariatu. Szybko porzucił swe pierwotne zajęcie, przerzucając
się do bardziej rentownych i bardziej lukratywnych zawodów. Powraca
w tym celu do Transylwanii, gdzie obejmuje stanowisko sekretarza ro-
botniczej Kasy Ubezpieczeń.

Mobilizacja 1914 roku wyrwa Belę Kuna ze stanu oskarżenia o defrau-
dację powierzonych mu pieniędzy robotniczych, a huragan Wielkiej Wojny
pociąga go na widowie historii. Kapral Bela Kohn w 1916 roku dostaje
się do niewoli rosyjskiej i zesłany zostaje do Tomska. Tutaj dopiero,
w głębi zrewolucjonizowanej Rosji, Bela Kun odnajduje siebie samego.
Poznaje doskonale język rosyjski i, uwolniony przez rewolucję 1917r.,
wchodzi w ścisły kontakt z Radkiem. Wraz z Tiborem Samuelim i Andrze-
jem Rudniańskim wydaje w języku węgierskim "Czerwoną Prawdę". W 1918
roku organizuje w Moskwie Kongres jeńców wojennych i znów staje pod
zarzutem defraudacji pieniędzy publicznych.

W tym okresie jednak, tego rodzaju zarzuty nie miały żadnego znacze-
nia, szczególnie zaś dla osobistego ulubieńca Lenina, jakim stał się
już w tym czasie Bela Kohn.

Kałamucki mózg ówczesnego samowładcy Rosji pracował w tempie gromów. Złuda światowej rewolucji spędzała sen z powiek dyktatora Sowietów. Bela Kun jest jednym z wybranych, którzy mają pochodnie rewolucji ponieść w głąb Europy. Węgry były jedynym krajem, a Bela Kun jedynym "wybrancem", który pochodnię tę doniósł nad Dunaj i rozpalili nią pożogę. Pożoga ta do ruiny doprowadziła szlachetny kraj Świętego Stefana.

Zaopatrzony w 150.000 rubli, 90.000 marek i 120.000 koron oraz w dokładne instrukcje samego Lenina, Bela Kun, w towarzystwie Samueliego i Józefa Rabinowicza instaluje się w Budapeszcie. Założony w przeciągu kilku dni dziennik "Voeros Ujsag" /Dziennik Czerwony/ rozpoczyna gwałtowną kampanię przeciw demokratycznym rządom Karolyiego. Karolyi, który początkowo usiłował paraliżować akcję Beli Kuna, szybko rezygnuje z walki, pozwalając na wydawanie "Voeros Ujsag", a nawet na porozumiewanie się przyszłego prezydenta sowietów z Leninem za pomocą radiostacji. Słabość Karolyiego w stosunku do komunizmu może z powodzeniem rywalizować ze słabością Kierenskiego. Karolyi usiłował własną ręką zgodne łożo dla bolszewizmu. Łozu tym zainstalował się krwawy Kohn, który zamienił Węgry na przeciąg kilku miesięcy w kraj wyzwolonego szatana. Teror szalał. Ulice pięknego Budapesztu spływały obficie krwią, a życie państwowe i społeczne reformowali na gwałt według recept Lenina, Bela Kun, Samueli i, ich współwzrostowca, Pogany. Zniesienie prawa własności, zniesienie fakultetów teologii i prawa na uniwersytetach, oraz wykładow religii w szkołach, zamiana tytułów profesora na "towarzysz instruktora", gabinetu ministrów na radę Komisarzy Ludowych, zbolaszewianie prawa małżeńskiego, wprowadzenie szeregu bezmyślnych, drakońskich praw dotyczących najbardziej prywatnych dziedzin życia obywateli /np: zakaz używania prywatnych kaziemokii/ - oto plan krótkich rządów Beli Kuna nad Dunajem. Nie dość na tym. "W celu przemiany psychiki i wyzbycia się starej, burżuazyjnej moralności" - rządy wydały formalne zezwolenie na gwałcenie uczennic szkół przyklasztownych i sakonnice. W tej działalności "obyczajowej" szczególnie zaszkuszyli się komisarze wyrostki żydowskie. To tłumaczy nam obecny antysemityzm na Węgrzech. Bela Kun znalazł godnego kompana w Samuelim. Pomagał mu on w całej tej działalności, reformach i egzekucjach. Na specjalną uwagę zasługuje manifest Samueliego, wydany do współwzrostowców. Brzmiał tak charakterystycznie, że podajemy go w dosłownym brzmieniu: "Ludu Izraela! Z pomocą naszego sprzymierzonego, wzniciłiśmy rewolucję. Jeżeli teraz my-żydzi węgierscy- z władczą naszą rasie zaciętością, utrzymamy się na zdobytych stanowiskach, które wrogowie nasi będą atakować napróżno, będziemy mogli odbudować Judeę! Starejcie się utrzymać wszystkie stanowiska w rękach naszych współwzrostowców. Nie macierzyściecie nieszczęść naszych naznisk! Biada wychrztoni Jehova jest z nami! Nasza tysiącletnia tułaczka dobiega końca. Będziemy mieć nową ojczyznę pomiędzy Gószą a Dunajem. Samueli was prowadzi!" /BAK/

BIULETYN ANTY-KOMUNISTYCZNY
Redakcja i Administracja
Warszawa I, ul. Nowy Świat 23/25 m. 15
Tel. 309-74 Konto P. K. O. Nr. 1.239

Biblioteka Jagiellońska
KRAKOW
Sw. Anny 12

70% opłacono gotówką

DRUKI